

Psalm 119 (118), 73-88 (Jod-Kaf) /wg BT wyd. 4/

Jod

- ⁷³ Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały:
obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań.
- ⁷⁴ Bojący się Ciebie widzą mnie i cieszą się,
bo pokładam ufność w Twoim słowie.
- ⁷⁵ Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki,
że dotknąłeś mnie słusznie.
- ⁷⁶ Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą
zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze.
- ⁷⁷ Niech zaznam Twojej litości, abym żył,
bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą.
- ⁷⁸ Niech zawstydzą się zuchwali, bo niesłusznie mnie dręczą,
ja będę rozmyślał o Twoich przykazaniach.
- ⁷⁹ Niech zwrócą się do mnie bojący się Ciebie
i ci, którzy uznają Twoje napomnienia.
- ⁸⁰ Niech serce moje stanie się nienagane w Twych ustawach,
abym nie doznał wstydu.

Kaf

- ⁸¹ Ustaje moja dusza [dążąc] ku Twemu zbawieniu;
pokładam ufność w Twoim słowie.
- ⁸² Ustają moje oczy [spoglądając] ku Twemu słowu:
kiedyż mnie pocieszysz?
- ⁸³ Bo chociaż jestem jak bukłak wśród dymu,
nie zapomniałem Twych ustaw.
- ⁸⁴ Ile dni służę Twojemu zostaje?
Kiedy wykonasz wyrok na prześladowcach?
- ⁸⁵ Doły wykopali na mnie zuchwalcy,
którzy nie postępują według Twego Prawa.
- ⁸⁶ Wszystkie przykazania Twoje są wierne;
gdy kłamstwem mnie prześladują - pomóż mi!
- ⁸⁷ Niemalże pokonaliby mnie na ziemi;
ja zaś nie porzuciłem Twoich postanowień.

⁸⁸ Według swej łaski zapewnij mi życie,
ja zaś chcę przestrzegać napomnień ust Twoich.

Two ręce mnie uczyniły. Strofa *Jod* psalmu 119 rozpoczyna się wyznaniem Psalmisty, iż jest on dziełem Bożych rąk (por. Rdz 2,7). W dziele stworzenia każdy człowiek został obdarzony zdolnością poznania i intelektu, ale wskutek grzechu pierworodnego nie potrafi w pełni korzystać z tych darów zgodnie z Bożym zamysłem. Psalmista prosi zatem Pana o łaskę mądrości, by żyć według Bożych przykazań. Czyż nie jest to mądre i właściwe, by ten, który został powołany do życia przez Stwórcę, kierował się w życiu Jego wskazaniem. Odpowiadają one bowiem najlepiej całemu stwórczemu planowi Boga, w którym i człowiek ma określone miejsce, funkcję i cel.

Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki. Łatwo jest nam tak powiedzieć, gdy wszystko w naszym życiu toczy się pomyślnie, lecz pośród problemów, nieszczęść i cierpienia przychodzi to trudniej. Psalmista także w nich dostrzega rękę Bożej sprawiedliwości i opatrności. Trwa przy Bogu, pomimo że w swym życiu doświadcza udręczenia i zasadzek ze strony nieprzyjaciół. Oczekuje nagrody, którą Pan obiecał dla wiernych Jemu. Umacnia go radość tych, którzy podobnie jak on, trzymają się Bożego prawa w swym postępowaniu. Radość świętych i błogosławionych, którzy już osiągnęli cel swej drogi – Niebo, wspiera i napawa nadzieją tych, którzy są jeszcze w drodze.

Ustaje moja dusza [dążąc] ku Twemu zbawieniu. Psalmista odczuwa, że pośród trudności słabnie Jego wiara, dlatego usilnie błaga Pana o pomoc, by wytrwał na Jego drodze. Jego przeciwnicy prawie, że go pokonali, uciekając się do kłamstwa. Prosi zatem o ratunek i pocieszenie.

Przypomnijmy sobie modlitwę w Ogrodzie Oliwnym, kiedy sam Pan Jezus wobec czekającej go męki modlił się do Ojca o umocnienie, oraz zachęcał swych uczniów, by czuwali i modlili się wobec próby wiary, która ich spotka.

Boże Ojczy, usłysz wołanie swoich wiernych, którzy pośród trudności i prześladowania wołają do Ciebie o umocnienie i wybawienie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv